

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde

2009. gada jūlija avīze Nr. 134

Kad pasaulei pieskaras laiks...

*Kad pasaulei pieskaras laiks,
nakts buroība rīta korpēs sabirst un dodas dienas gaitās.
Kad pasaulei pieskaras laiks,
pat apstājies pulkstenis sekundes skaita un Dieva roka uz Zemes
pulsa dzīvību sargā.*

*Vientuļa bite pin Saules jostu liepu ziedu dzīpariem,
Gliemezis lielceļa malā cenšas noturēt māju.*

Es pieskaros pasaulei, laiks ietek manī...

Viss riņķo un kūšā. Viss steidzas.

Sirds nemierā auļo un rokas tver darbu darīt.

Kad pasaulei pieskaras laiks...

Solvita

V. Otvares foto

Ticēsim!

*Kad vakars tīrs un apgarots –
Kā Dieva Mīlestības dots
Un naktij neļauj dziļi tumst
Viss zvaigžņu mirgā debesjums,
Tad sapņu drava sanot sauks,
Sirds kļūs kā pārpilns medus
trauks;
Un – ticēsim – rīts atkal nāks
Ar domu bitēm bagātāks.*

Imants Vanags

2009. gada jūlijā

Jūlijs īsumā

- 1.07. Madonas novada domes pirmā sēde. Amatpersonu ievēlēšana.
- 5.07. Ozolkalna kapusvētki.
- 5.07. Sieviešu kora „Jūsma” koncerts Vecpiebalgā.
- 15.07. Viktors Aleknavičs Aiviekstē noķer 35,1 kg smagu un 186 cm garu samu.
- 17.07. Pagasta pārvaldes darbinieku sanāksme.
- 8.,15.,22.07. Divu Mētrienas komandu piedalīšanās Madonas pludmales volejbola čempionātā.
- 20.07. Nodarbinātības dienesta darbinieki pieņem apmeklētājus Mētrienā.

Notikumus apkopojā **Ilmārs Grudulis**

Pagasta padomes priekšsēdētājs trīsdesmit trīs gadu garumā

2009. gada 1. jūlijā visā Latvijā darbību beidza pagastu padomes. Ir izveidoti 109 novadi. Mētrienas pagasts ir Madonas novadā. Bet dzīve jau neapstājas. Uz sarunu aicināju bijušo Mētrienas pagasta padomes priekšsēdētāju Ilmāru Gruduli. Cilvēku, kurš šim darbam veltījis trīsdesmit trīs savas dzīves gadus.

Kad sākat strādāt Mētrienas pagastā?

Mētrienas pagastu varu saukt par savām mājām no 1942. gada, kad pārcēlāmies šeit uz dzīvi. Manas darba gaitas tieši Mētrienas (tolaik Pamatu ciema) pagasta padomē sākās tālajā 1962. gadā, kad tiku ievēlēts par pagasta padomes deputātu. Šo pienākumu esmu pildījis nepārtraukti līdz 2009. gada jūnijam. 1966. gada maijā sāku strādāt par pagasta padomes priekšsēdētāju. Ar vienu pārtraukumu šajā amatā nostrādāti 33 gadi.

Kas mainījies mētrieniešu prasībās agrāk un tagad?

Cilvēku prasības šajos gados ir mainījušās. Līdz 1990. gadam materiālo palīdzību pagastam iedzīvotāji lūdza ļoti reti, bet vēlāk ļoti bieži, jo 2009. gadā Mētrienas iedzīvotāju labklājības līmenis ir krietni zemāks kā 1989. gadā, un tas turpina kristies.

Kādas vispatīkamākās atmiņas, strādājot pagasta padomē?

Vispatīkamākie iespaidi man palikuši par piedalīšanos kopā ar Mētrienas pašdarbniekiem trijos Vispārējos Latviešu Dziesmu un deju svētkos. Dalībnieku gājieni Rīgas ielās ir neaizmirstami. Vienmēr atmiņā paliks svinīgā jaunpiedzimušo reģistrēšana, bērniības un pilngadības svētku tradīcijas. Un, protams, tradicionālie pagasta sporta pasākumi!

Vai ir bijis arī kas tāds, ko negribas atcerēties?

Manā darbā ir bijušas arī nepatīkamas atmiņas, tādas kā lauksaimniecības piespiedu iepirkšanas pasākumi no iedzīvotājiem, biežās karaklausības padotē kopā pulcēšanas akcijas un viņu nogādāšana mobilizācijas punktos. Muļķīga bija katra pagraba pretestības spēju aprēķināšana pret varbūtēja atomuzbrukuma postošo faktoru iedarbību.

Kādi kuriozi bijuši?

Viens no kuriozākajiem gadījumiem manā darbā bija mana apmaldīšanās Minskā. Biju kopā ar citiem Madonas rajona pagastu un pilsētas darbiniekiem ekskursijā Baltkrievijā. Metro stacijā nejauši satiku bijušo Mētrienas milicijas inspektoru Dmitriju Mogiļancevu. Kamēr mēs ilgi un sirsnīgi apkampāmies, pārējie mani kolēģi projām bija gan... Liekas, ka miljonu pilsētā atrast savu autobusu ir bezcerīgi. Bet pēc četrus stundu klaiņošanas, nejauši izgāju savējos. Viņi bija domājuši, ka svinam atkalredzēšanos. Dmitrijs tajā laikā bija liels milicijas priekšnieks Minskas lidostā. Kolēģi bija dusmīgi, jo bija norunāts savlaicīgi sameklēt nakšņošanas vietu pie kādas no lauku ūdenskrātuvēm.

Kāds ir Jūsu Mētrienas nākotnes redzējums?

Mētriena, tāpat kā visa valsts, pēdējo divdesmit gadu laikā pārdzīvo otru grūto periodu.

Pagasta padomes priekšsēdētājs trīsdesmit trīs gadu garumā.

Es tomēr ticu Mētrienas pozitīvai izaugsmei nākotnē. Ticu, ka attīstīsies lauksaimniecība, mežsaimniecība un nelielas pārstrādājošās nozares. Mūsu uzdevums – neļaut zemāk noslīdēt izglītības, kultūras, sporta un sabiedrisko pasākumu līmenim. Prognozē, ka jau pēc gada var sākt stabilizēties tautsaimniecības nozares. Atkal radīsies jaunas darba vietas uzņēmumos un organizācijās. Mētrieniešiem būs izdevīgi kopt zemi un izmantot darba iespējas visā Madonas novadā. Mūsdienās attīstība ir progresējoša. Tā apstājas tikai uz īsu brīdi. Esmu pārliecināts, ka ar savu prātu un savām rokām mēs spējam radīt sev labāku dzīvi.

Kāda bijusi vēsturiskā maiņa Mētrienas pagasta pārvaldīšanas kārtībā?

No 1800 gadu pirmās puses tagadējo Mētrienas pagasta teritoriju vadījis tāda vai citāda pašpārvalde. Tā saukusies dažādi: pagasta valde, ciema padome, izpildkomiteja, pagasta padome. Sakarā ar teritoriāli administratīvo refor-

mu valsti, 30. jūnijā Mētrienas pagasta padomes pilnvaras beidzās. Pēdējā deputātu sēde notika 17. jūnijā. Mētrienas pagasts kā tāds paliek. Nosaukums nemainās, bet no 1. jūlija ietilpst Madonas novada sastāvā. No 1. jūlija pagasta vadītāja pienākumus pildīja izpilddirektors Ilmārs Grudulis. Visas pagasta iestādes un to darbinieki turpina strādāt. Visa pagasta apkalpojošā struktūra turpmāk sauksies par pagasta pārvaldi.

Bijusī Mētrienas pagasta deputātu padome pateicas visiem pagasta iedzīvotājiem par sadarbību un atsaucību saimniecisku un sadzīves jautājumu kārtošānā. Atzinība pagasta iestāžu darbiniekiem jaunās paaudzes izglītošanā, kultūras un sporta pasākumu organizēšanā, iedzīvotāju atvaseļošanā, sabiedriskās kārtības nodrošināšanā un komunālās saimniecības pakalpojumu sniegšanā. Paldies pagasta veikalu īpašniekiem un darbiniekiem par apgādi ar pirmās nepieciešamības precēm. Paldies zemniekiem, kuri spējuši apstrādāt un kopt savus laukus.

Daudzas darbības kārtotus kopā ar kaimiņu pagastos dzīvojošiem. Par sadarbību paldies bijušajām Atašienes, Murmastienes, Barkavas, Praulienas, Mežāres, Ļaudonas un Madonas pilsētas pašvaldībām.

Neuzņemsim reformas ar traģisku pieskaņu, bet skatīsimies uz to kā nenovēršamu realitāti. Katrs savu darbu darīsim pēc labākās sirdsapziņas, un rezultāti neizpaliks. 2009. gada 16. jūlijā Madonas novada dome par Mētrienas pagasta pārvaldes vadītāju iecēlusi Andri Dzenovski. Uzņemsim jauno pagasta pārvaldes vadītāju kā savējo, jo viņš jau arī ir mētrienietis. Paldies par kopā pavadītiem gadiem! Ar cerīgu skatienu nākotnē!

Bijušajam pagasta padomes priekšsēdētājam trīsdesmit trīs gadu garumā Ilmāram Grudulim jautājumus uzdeva **Jolanta Vītola, Solvitas Stulpiņas foto**

Mētrienas pagasta padomes darbinieki 2009. gada 29. jūnijā.

Pagasts ir atvērts visiem

2009. gada 16. jūlijā Madonas novada domes sēdē tika apstiprināti pagastu pārvalžu vadītāji. Turpmāk Mētrienas pagasta pārvaldi vadīs Andris Dzenovskis. Aicināju viņu uz sarunu.

Ko Jums nozīmē Mētriens?

Mazs, kluss ciematiņš, ar savā laikā ļoti attīstītu kolhozu. Tā priekšsēdētājs A. Dmitrijevs izveidoja šo vietu, uzceļot daudzas ēkas un dzīvojamās mājas. Arī turpmāk ciematam jāizskatās ļoti un pagasta pārvaldei arī jābūt kompetentai un enerģiskai. Mētriens ir mana dzimtā vieta. Esmu mācījies Mētrienas pamatskolā.

Kādas ir Jūsu domas par notikušo teritoriālo reformu valstī?

Pareizi darīts. Tā tam vajadzēja būt, jo nevar viens pats izdzīvot, it sevišķi šajos laikos. Nedzimst bērni laukos. Pensionāram ar nelielu pensiju arī grūti. Ja varam attīstīties, tad tikai kopīgi. Vienu gan uzskatu, ko valsts izdarīja nepareizi – nedrīkstēja tik daudz zemes pārdot ārzemniekiem. Zeme ir mūsu bagātība.

Vai nebūs tā, ka novadu centri attīstīsies, bet attālākās vietas tiks aizmirs- tas?

Tāpēc šeit es arī esmu. Es centīšos darīt visu, kas manos spēkos, lai tā nebūtu.

Kādu Jūs redzat Mētrienu pēc pāris gadiem?

Mētriens būs jauks, skaists ciematiņš. Mēs atrodamiem salīdzinoši tuvu novada centram. Cerēsim, ka būs asfalts līdz Madonai. Jebkurā gadījumā es panāksu to, lai līdz Madonai ceļš ir normālā stāvoklī. Cīnīšos, lai tas tiktu vismaz laicīgi nogreiderēts.

Vai paredzamas kādas būtiskas izmaiņas autobusu satiksmē uz Mētrienu?

Izskatīsim visus maršrutus. Mēs nedrīkstam palielināt nobrauktos kilometrus. Varam mainīt autobusu atiešanas laikus un maršrutus, ja būs nepieciešams.

Kādu Jūs redzat Mētrienas pamatskolas nākotni?

Skola būs. Lielāka vai mazāka, bet būs. Ja nu neuznāk vēl lielāka krīze. Ir vēl viens variants. Esmu ievadījis sarunas ar Madonas skolu direktoriem par to, ka tie bērni, kuriem ir grūtības iekļauties lielos kolektīvos vai ir nepieciešama kāda individuāla pieeja, varētu braukt mācīties uz Mētrienu. Jādomā arī par pašiem mazākajiem bērniem. Tūlīt sāksim veidot bērnu grupiņas.

Kā būs ar brīvpusdienām?

Mēs šo jautājumu vēl skatām, bet teikšu uzreiz, ka par brīvu neko nedosim. Dosim vecākiem iespēju saražot produkciju priekš saviem bērniem.

Rudeni pēc remonta durvis vērs tautas nams.

Tautas nams būs izremontēts. Nekādu problēmu. Tautas nams būs atvērts visiem. Lielu dotāciju tautas namiem nebūs. Vadītājam būs jāstrādā biznesa režīmā. Jādomā, kādi ieņēmumi, kādi izdevumi. Protams, pagasta

pārvalde rūpēsies par kurināmā sagādi un citiem saimnieciskiem jautājumiem. Cik spēsim, atbalstīsim. Šobrīd visi esam kopā ar tautas nama vadītāju Anitu. Lai mūsu domas, morālais atbalsts un cerības palīdz izveseļoties meitai Marikai pēc traģiskās autoavārijas.

Iedzīvotājus uztrauc komunālo pakalpojumu jautājums. Vai būs pie kā griezties, ja plīsis kāds ūdensvads vai notiks kāda cita ķībele?

Uzskatu, ka aģentūra "Mētrienas komunālā saimniecība" nav strādājusi tā, kā vajadzētu. Tas ir ļoti smags jautājums. Aģentūra kā tāda paliks, būs samazināts strādājošo skaits. Darbinieki saņems algu par padarīto darbu. Visus pakalpojumus iedzīvotājiem sniegsim, bet par to būs jāmaksā.

Medicīnas aprūpe un pakalpojumi.

Medicīnas aprūpe un pakalpojumi mums ir augstā līmenī. Tiek risinātas sarunas par to, lai pacienti norīkojumu pie speciālista varētu saņemt tepat pie ārsta palīga I. Elksnītes. Ir iecere iekārtot pacientu gultas, lai veiktu nepieciešamo aprūpi uz vietas, nebraucot uz slimnīcu. Tāda iespēja iedzīvotājiem tiks piedāvāta.

Jūs teicāt, ka Mētrienā var attīstīties lauksaimniecība. Kā ir ar zemniekiem?

Mums ir spēcīgi zemnieki, bet viņi ir atstāti novārtā. Tiksi visi apzināti, ko katrs ražo. Varu pateikt, ka skolas ēdnīca tiks apgādāta tikai ar vietējiem produktiem, slēdzot līgumus ar zemnieku saimniecībām. Skatīsimies, kas jādarā, lai tas viss atbilstu sanitārajiem noteikumiem. Nebūtu pareizi, piemēram, gaļu vest no citurienes. Ja būs ieinteresētība no zemnieku puses, skatīsim iespēju vietējo

produkciju tirgot Madonā.

Kādu Jūs vēlētos pagasta pārvaldes saikni ar iedzīvotājiem?

Es ļoti vēlētos, kaut vismaz divas reizes gadā – Jāņu un Ziemassvētku laikā – visi sanāktu kopā. Pēc jauka koncerta vai pasākuma pārrunāt visu, kas pagastā jauns, kādi projekti tiek īstenoti, ko darīsim tālāk. Ja tiek rīkota talka, tad visi piedalāmies. Tikai tā es redzu nākotni. Visiem kopā.

Kāda var būt saikne ar iedzīvotājiem? Ja viņi nebrauks pie manis, es aizbraukšu pie viņiem. Ja ir bailes kaut ko teikt, ir pieejama pasta kastīte, kur var iemest savus jautājumus. Pagasts ir atvērts visiem. Nāciet, runāsim un mēģināsim visas problēmas un sasāpējušos jautājumus izskatīt. Par problēmām un to risinājumiem rakstīsim pagasta avīzītē.

Ko vēl Jūs vēlētos teikt saviem iedzīvotājiem?

Lai turas! Strādāsim visi kopā, lai Mētriens un viss mūsu Madonas novads kopumā attīstās, zeļ un plaukst. Es nepavisam nevēlētos, lai Mētriens starp pārējiem novada pagastiem būtu pēdējā vietā. Tas nekā, ka mazs pagasts, bet vidējā līmenī vajadzētu būt. Bet jādarbojas visiem kopā, viens es neko nepaveikšu.

Vai, neskatoties uz lielo aizņemtību, izdodas baudīt vasaru?

Mans brīvais laiks tiek veltīts ģimenei. Man ir trīs bērni. Vecākā meita dzīvo Anglijā. Otrā meita un dēls dzīvo un strādā Madonā. Man ir četri burvīgi mazbērni.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Samazināta pensija. Par vai pret?

Saeima pieņēmusi likumu Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam. Likumā noteikts, ka personai valsts vecuma pensiju un izdienas pensiju izmaksā 90% apmērā. Tas nozīmē, ka ar 2009. gada 1. jūliju pensija tiek samazināta par 10%.

Mani interesēja, ko par šādu valdības lēmumu domā Mētrienas pensionāri. Sastapījām vecākā gada gājuma ļaudīm uzdevu jautājumu – kāds ir Jūsu viedoklis par pensiju samazināšanu?

„Esmu strādājusi bez pensijas divus gadus. Arī tajā laikā, kad ministru prezidents bija A. Šķēle, strādājošajiem pensijas netika maksātas. Toreiz pensijas nebija lielas, sākumā trīsdesmit astoņi lati. Vajadzēja izvēlēties, saņemt algu vai pensiju”.

Eleonora Rimša

„Man jāpiekrīt Ņinai. Pirmais ir veselība. Lai ir savs dārziņš, ir savs jumts virs galvas un silts mūrītis. Lai Dievs dod, ka to pensiju neatņem pavisam. Valstij vajadzēja visus privatizācijas ceļā iegūtos līdzekļus novirzīt pensiju fondā. Pensionāri tagad jau dzīvo uz šobrīd strādājošo rēķina. To naudu izsaimniekoja”.

Valentīna Liepiņa

„Lai Dievs dod veselību. Lai nebūtu kara, plūdu un citu nelaimju. Tad jau izdzīvot. Esam dzīvojuši ar vēl mazākām naudiņām. Mēs laukos nevaram raudāt. Mēs izturēsim, ja ir rokas un ja negulēsim uz mūrīša”.

Ņina Stradiņa

„Noņemot tos pāris desmitu latu, mēs neizputēsim. Mani vairāk uztrauc veselības aprūpes jautājums. Vai spēsim maksāt par zālēm un ārstu pakalpojumiem? Kā būs ar slimnīcām?”

Ruta Liepiņa

„Es gan uzskatu, ka tas nav tīri godīgi. Mēs savā laikā taču esam strādājuši, pelnījuši. Vai tagad drīkst tā viegli noņemt?”

Laima Tumanova

„Mans viedoklis nav par labu valdības lēmumam samazināt pensijas. Es valdību esmu visu laiku žēlojusi. Esmu bezbērnu nodokli maksājusi, visādus lēmumus un dokumentus atbalstījusi, visu mūžu esmu valdību „stutējusi”. Kāpēc man tagad vajadzētu pensiju samazināt?”

Veneranda Klevase

Vecākās paaudzes iedzīvotāju domas uzklusēja **Solvita Stulpiņa**

Pateicību parādā

Jau esam Madonas novada ļaudis. Bet vēl gribas teikt paldies bijušajam pagasta padomes priekšsēdētājam Ilmāram Grudulim un visiem pagasta darbiniekiem. Paldies par jūsu darbu, atbalstu un sapratni. Paldies par pretimnākšanu. Jūsu palīdzība bija atkarīga no tā, cik lieli naudas līdzekļi bija pagasta budžetā. Bet ne jau vienmēr visu noteica nauda. Laba sirds, izpalīdzīga roka, uzmundrinošs vārds bija visa pamatā.

Mēs, vecākās paaudzes ļaudis, esam ļoti apmierināti un gandarīti par sniegto praktisko un morālo atbalstu. Droši varējām griezties pēc palīdzības dažādu norēķinu un dokumentu kārtošanā pie pagasta grāmatvedes Ausmas un kasieres Vijas. Vienmēr atbalstu sniedza sekretāre Valda, Jolanta un tautas nama meitenes Anita un Žeņa.

Pensionāru lielā saime nekad netika aizmirsta no pagasta padomes priekšsēdētāja Ilmāra Grudļa puses. Lai cik būtu aizņemts ikdienas darbā, vienmēr prata atrast laiku priekš mums. Neviens pasākums nav noticis bez viņa klātbūtnes. Viņš vienmēr prata pateikt labus, atzinīgus vārdus, kas mūs mudināja darboties.

Atbalstu un sapratni saņēma ne tikai vecākās paaudzes ļaudis. Priekšsēdētāja sirds siltums tika arī jauniešiem, bērniem, visiem mētrieniešiem.

Bet nekas jau nebeidzas. Mēs vienmēr būsim priecīgi tikties ar Ilmāru Gruduli, rast uzmundrinājumu nepieciešamā brīdī, uzklusēt un līdzdarboties.

Pensionāru padomes priekšsēdētāja **Eleonora Rimša**

CEĻOTPRIEKŠ

Jauka tradīcija pavasarī

Tā ir jauka un ļoti gaidīta tradīcija. Ik pavasarī mētrieniešiem tiek piedāvāta ekskursija pa Latviju. Esam apceļojuši Latgali, Vidzemi, Zemgali. Pērņ bijām skaistajā Cerīņu dārzā Dobelē un citās šī rajona ievērojamākajās vietās.

Šopavas tika īstenots sen lolots sapnis – brauciens uz Ventspili. Daudz esam lasījuši un dzirdējuši par šo skaisto, sakopto un bagāto pilsētu. Tomēr visu vēlējāmies redzēt savām acīm.

19. jūnija vēlā vakarā ar firmas „Ceļavējš” autobusu, kuru stūrēja divi jauki, atsaucīgi un laipni šoferīši, devāmies ceļā. Brauciens tāls. Nogurumu kliebē pa radio skandētās pirmsjāņu dziesmas. Cits iesnaužas, cits ne acu neaizver.

Piecos no rīta esam Kuldīgā. Kā tad neapskatīsi Ventas rumbu, ja jau tik tālu braukuši! Rīts uzausis skaidrs, silts. Pāri ūdenskritumam uzlēkusi saule. Citu apmeklētāju vēl nav, pilnībā varam izbaudīt šī ūdens spēka brīnumu, varenumu un patieso skaistumu. Jā! Cik skaistā zemē mēs dzīvojam...

Paēduši brokastis, iemalkojuši rīta kafiju, dodamies un mūsu sapņu pilsētu Ventspili. Pie kuģīša „Hercogs Jēkabs” piestātnes mūs sagaida gide Naula, kura mums veltīja visu šo dienu, izrādīdama skaistākās un ievērojamākās pilsētas apskates vietas un objektus.

Jā. Sakoptība te valda ik uz soļa. Ikvienam ir jāatbild par tīrību ne tikai līdz savam sētas žogam, bet arī par tuvāko apkārtni, kurā dzīvo.

Mētrienietes pie Ventspils gotiņas.

Izbraucienā ar kuģīti „Jēkabs Hercogs” pa Ventu.

Livonijas pils pagalmā

Pie dienvidu mola lepnuma – zilās govīs Matrozis.

Apmeklētāji apjūsmo veco koka laivu, kura uzņemta filmā Zvejnieka dēls.

Senais ķieģeļu tilts pār Ventu Kuldīgā celts 1874. g. Viens no garākajiem tiltiem Eiropā.

Visu stingri uzrauga pilsētas pašvaldības policija. Pilsētā ikdienas sakopšanas darbus veic komunālās apsaimniekošanas darbinieki. Ik rītu līdz pulksten septiņiem visam jābūt kārtībā. Kopīgā darba rezultāts pamanāms visur. Un kur nu vēl slavenās Ventspils ziedu kompozīcijas! Vienaldzībai šeit vietas nav. Karstajās dienās puķu dobes tiekot laistītas pat trīs reizes. Pilsēta attīstās ar vērīenu. Šeit padomāts par visiem. Lai viegli strādāt un patīkami atpūsties pēc darba. Pilsētas parkā iekārtota Bērnu pilsētiņa, kur katru svētdienu notiek bērniem veltīti dažādi pasākumi, koncerti, teātra izrādes. Visu to sponsorē pilsētas dome. Kā pastāstīja gide, pilsētas vadība bieži kopā sasaucot dažādu specialitāšu un nozaru pārstāvjus, lai kopīgi lemtu par pilsētas rītdienu, skaistumu. Ikvienu vēlmes un idejas tiekot uzklaustītas, vērtīgākās īstenotas.

Dienas gaitā pabijām gan Piejūras brīvdabas muzejā, gan uz vējnainajā Dienvidu mola. Izstaigājām Livonijas ordeņa pili, kurā iekārtots

Zēnu klase Amatnieku mājā.

Arī meitenēm tika doti dažādi skolas uzdevumi.

Kas var būt skaistāks, kā fotografēties uz Ventas rumbas fona.

arī Ventspils muzejs. Patīkams bija brauciens ar kuģīti pa Ventu un izglītojoša ekskursija Amatnieku mājā. Šinī ēkā kādreiz bijusi skola, tāpēc mūsdienās ikviens interesents tiek aicināts apmeklēt mācību klasi, kas iekārtota 19. gadsimta stilā. Arī mums bija iespēja piedalīties mācību stundā pēc tā laika tradīcijām. Bija ļoti interesanti. Izstaigājām Jūrmalas parku, kurā izveidota plaša Enkuru taka.

Mums bija ļoti organizēta un draudzīga ekskursantu grupa. Atzinīgus vārdus saņēmām gan no muzeju darbiniekiem, gan gides Naulas. Piebildīšu, ka kopā bijām 47 cilvēki – gan skolas bērni, gan studenti, jaunieši, gan cienijama vecuma pensionāri. Mētrieniešiem piedrošās ceļotgribētāji gan no Madonas pilsētas, gan kaimiņu Praulienas pagasta.

Pateicību par ekskursijas organizēšanu un vadīšanu esmu saņēmusi. Bet, darbojoties kopā, viss izdodas labāk. Paldies mūsu pagasta avīzītes redaktorei Solvitai par informācijas un koordināšu meklēšanu internetā, paldies

Mūsu ekskursijas organizētāja Nora un gide Naula.

Zane Beģis-Begge izmēģina uzkāpt kuģa mastā, ko savulaik darījis viņas vectēvs.

Vienā no Piejūras Brīvdabas muzeja mājām Irēna Bergvalde priecājas par plašo zāļu tēju vākumu.

par skaistajiem iemūžinātajiem foto mirkļiem. Lielu darbu veica mani palīgi, kas apzināja visus braukt gribētājus un vāca naudiņu. Paldies Saldai, Irēnai, Dainai, Mārītei, Astrīdai. Paldies Mētrienas pagasta padomei par sniegto atbalstu. Radās jautājums, vai turpmāk būs atbalsts arī no Madonas novada domes? Līdz šim pensionāriem nebija neviena pasākuma, kuru vadība iespēju robežās neatbalstītu. Visur aktīvi piedalījās pagasta padomes priekšsēdētājs Ilmārs Grudulis. Tas ir jautājums, uz kuru atbildi vēl nezinām.

Ātri paskries vasara, pienāks rudens un ziema. Būs atkal jauns pavasaris. Vai šī jaukā tradīcija – pavasara ekskursija – saglabāsies? Mētrieniešiem idejas jau ir. Kā būtu ar Igaunijas vai Lietuvas apmeklējumu? Cerēsim, ka viss piepildīsies.

Mētrienas pensionāru padomes priekšsēdētāja **Eleonora Rimša, Solvitas Stulpiņas foto**

Lielie lomi

Jūnijs Mētrienas makšķerējiem bija vienreizējs samu mēnesis ar trijiem lieliem lomiem. Tomēr tālu nebija jāmeklē arī citas zivis. 22. un 23. jūnija vakarā Jānis Zeps Odzianas ezerā noķēra piecus liņus katrā makšķerēšanas reizē.

Notika arī kārtējās makšķerēšanas sacensības. 21. jūnijā Kalsnavas pagastā makšķerētieki cīkstējās Aiviekstes upē. Mētrienas pārstāvēja Rolands Kaļeņikovs un Genādijs Sinkevičs. Labi veicās Rolandam Kaļeņikovam. Izcīnīja trešo vietu.

Atvaļinājuma laikā Aiviekstes upi Ļaudonā biežāk apmeklēja Jānis Kuprāns. Gadījušies plauži smagāki par kilogramu. Sāvienas ezerā ļoti intensīvi ķērušies asari. Tikai visai sīki. Toties interesanta bijusi prāvo raudu makšķerēšana.

12. jūlijs bija pārdzīvojamu diena Viktoram Aleknavičam. Viņam zināmā samu vietā Mūrnieku apkārtnē tika iemesta gruntsmakšķere ar prāvu ēsmas zivi. Šoreiz ilgi nebija jāgaida. Ļoti lielo zivi pievilka pie paša krasta, kur ūdens vairs tikai 30 – 40 cm dziļumā. Milzenis meta kūleni ar galvu uz upes pusi. Atsvabinājās no āķa. Viktors metās lielajai zivij virsū. Aptvēra ar abām rokām, taču noturēt nespēja. Lielais loms pazuda Aiviekstes dzelmē. Pēc makšķerēšanas domām tas bija 40 – 50 kg svarā.

Tomēr nākošā makšķerēšanas reize vainagojās panākumiem. Pats lielais gan nepieķērās, bet 15. jūlijā Viktora Aleknaviča noķertais sams bija 35,1 kg smags un 186 cm garš. Samu izdabūt krastā palīdzēja Aleksejs Strogovs. Turpat bija Arvīds Ķuze.

Ilmārs Grudulis
Foto – V. Otvare

„Jūsma” sezonu noslēdz Vecpiebalgā

Pirms došanās vasaras atvaļinājumā koris „Jūsma” bija sarūpējis muzikālu sveicienu Vecpiebalgas luterāņu baznīcas draudzei. Jau krievu laiku atpakaļ bijām spriedušas, ka savu kārtējo darba sezonu labprāt noslēgtu tieši ar garīgās mūzikas koncertu. Tad nu, piepalīdzot mūsu dziedātājam Inetai, kurai Vecpiebalgas pusē dzīvo radi, tika sarunātas visas mūsu uzstāšanās nianses, nosūtītas skaņdarbu notis ērgelnieci, un 5. jūlija rītā varējām doties ceļā.

Kā jau mums tika stāstīts, pabraukt garām Vecpiebalgas baznīcai nebija iespējams. Atjaunotais dievnams, skaists un cēls, parādījās starp ceļmalas kokiem. Verot tā durvis, patīkami pārsteidza telpu plašums un gaišums, interjerā mijās gaumīgs senā un mūsdienīgā apvienojums, ēkā valdīja miers. Nelielu satraukumu gan radīja fakts, ka dažādu apstākļu sakrītības dēļ nesastapām gaidīto ērgelnieci, bet gan citu kundzi, kura bija satraukusies vēl vairāk par mums, jo uzticēto ērgelpavadījumu spēlēšana neesot viņai pierasta un ikdienišķa lieta. Turklāt dievkalpojumu vadīt bija ieradies cits mācītājs, jo vietējais bija devies svētoceļojumā ar draudzes jauniešu grupu. Tā nu visi jutāmies nedaudz neierastā situācijā. Tomēr, neskatoties ne uz ko, izpildot savus priekšnesumus, kas bija iekļauti dievkalpojuma gaitā, centāmies pēc labākās sirdsapziņas, sniedzām un guvām tās pozitīvās emocijas, ko vienmēr sniedz koncertēšana baznīcās. Lai arī varbūt šī nebija mūsu veiksmīgākā uzstāšanās, bija patīkami redzēt, ka daudzus klausītājus mūsu dziedājums tomēr ir uzrunājis un aizkustinājis.

Pēc dievkalpojuma tikām aicinātas uz tējas vai kafijas tasi un nobaudīt mājīnieku sarūpēto klinģeri. Nedaudz saviesīgā gaisotnē, pārrunājot šīs dienas uzstāšanos, savu atziņu mums izteica arī mācītājs un piedāvāja paviesoties ar garīgās mūzikas programmu arī Cēsu ciematā, kur viņš kalpo par kapelānu. Lai arī šis piedāvājums sākotnēji šķita savdabīgs, tomēr nospriedām, ka tas varētu būt diezgan svētīgs darbs un pilnīgi noteikti – jauna pieredze.

Ar to vēl mūsu viesošanās Vecpiebalgas pusē nebeidzās. Izrādās, arī Žeņai šeit ir paziņa – kursabiedrene, kas ir daiļdārzniece, skaistu cimdu adītāja un turklāt dzīvo senā lauku mājā, kura ir pilna ar vēstures liecībām. Tieši uz šo māju tikām uzaicinātas nosvinēt kārtējās darba sezonas beigas. Ieradušās pie Žeņas kursabiedrenes, bijām patiesi sajūsminātas par autentiski saglabāto vidi. Savus līdzpaņemtos groziņus likām uz galda istabā, kas atgādināja Brīvdabas muzejā, Brakos vai Meņģeļos redzētās istabiņas. Atšķirība vien tā, ka šī nebija muzeja telpa,

Pēc dievkalpojuma Vecpiebalgas baznīcā.

170 gadu veca māja. Šeit dzīvo jau piektā paaudze.

bet gan reāla cilvēku dzīvesvieta.

Pirms ķerties pie pusdienošanas, vēl bija jāpaveic kāds darbiņš. Suminājām ar dziesmu un mazām dāvaniņām mūsu šī gada skolu absolventes. Ivtai šīs bija pēdējais mācību gads Madonas 2. vidusskolā, bet Alise pabeidza Madonas bērnu mūzikas skolu. Jāteic, ka šogad „Jūsma” dziedātāju rindās bija vēl dažas absolventes – Santa un Ļaudonas meitenes: Signe un Zanda, kuras ziemēļ šoreiz nevarēja piedalīties pasākumā. Viņas mūsu sveicieni gaidīs nākamajā tikšanās reizē.

Pēc nelielas iestiprināšanās turpinājām koncertiņu, veltot vienu no dziesmām mājasmātes kaimiņienei, kurai vārdā Edīte un kura tieši šajā dienā svinēja vārdadienu. Vēlāk paguvām aplūkot saimnieces skaisto puķu dārzu ar peoniju kolekciju, noklausījāmies stāstus par mājas vēsturi, vēl vienas kaimiņienes pavadībā aizstaigājām līdz eglei, kas iestādīta par godu dzimtbūšanas atcelšanai Latvijā, ievēribu ieguvusi ar savu savdabīgo izskatu, un dziednieku atzīta kā enerģētisks koks. Piepildīta un emocionāli bagāta bija izvērsums šī diena!

Jūlijs mums visām būs atpūtas mēnesis, bet jau augusta pirmajā pusē esam nolēmušas atsākt strādāt, lai priecētu sevī un jūs visus savā 15-gades koncertā, kas plānots oktobra beigās. Uz tikšanos!

Kora „Jūsma” diriģente
Baiba Āboliņa-Smirnova

Puse no savas dzīves – Mētrienai

Astoņdesmit gadi pagājuši, kopš Nagļu Zvejsalā dienas gaismu ieraudzīja **Jānis Zvej-salnieks**. Un šogad paiet četrdesmit gadi no ierašanās dienas Mētrienā. Darba gaitas Mētrienā pārsvarā pavadītas celtniecības nozarē. Mētrienā piedzīvoti gan ļoti patīkami brīži, gan neatgriežami tuvu cilvēku zaudējumi. Gadu nasta vīru nav saliekusi. Ūsās bieži pavid šķelmīgs smaids. Vārdos daudz optimisma. Grūtāk esot ziemā, bet vasarā nekas nekaitot.

„Lazdukalna” lauku sētā nekas daudz nav mainījies. Jūlija saulē līdz pat pagalmam vilņojas apkārtējo zemnieku kviešu lauki. Pagalmā vistu bariņš, kuras apdraudot vanags. Tāpēc pagalmā uzstādīts skaļas mūzikas radioaparāts. Tas pasargājot. Saimnieks parāda mazās šķirnes eksotisku vistīņu grupu. Uz viņu nožogojuma tīkla bieži nolaižoties vistu vanags, bet klāt netiekot. Brūni raibās vistiņas steidz pie saimnieka,

sadzirdot viņa aicinājumu – „Irbītes, nāciet!” Trušu saime dzīvo saimniecības ēkā, arī saimnieka rūpju lokā. Solās būt bagātīga ķiršu raža, bet kociņi jāpiesedz, jo „Lazdukalna” zvirbuliņiem ļoti vilinošas briestošās ogas. Ļoti bieži pie pašas mājas redz staltbriežus. Kādā dienā barā saskatījies pat divdesmit četrus dzīvniekus.

Jūtams, ka Jānim spēkus dod apkārtējā daba. Viņš apzinās savu vietu un iespējas vidē, kurā lemts uzturēties. Ar sava mūža pieredzi spēj objektīvi novērtēt dzīves likumsakarības.

Mētrienas pagasta pārvalde vēl jubilāram labu veselību un patīkamas turpmākās dienas savā lauku sētā.

**Ilmārs Grudulis,
V. Otvares foto**

Jubilāru sveic Ilmārs Grudulis.

LAUKSAIMNIEKIEM

Siena laiks zemnieku saimniecībās

Lopkopjiem viens no nozīmīgākajiem darbiem vasarā ir siena vākšana. Un šeit, diemžēl, ar pašu vien gribēšanu un varēšanu vien neiztik. Kā saka – cilvēks domā, Dievs dara. Kā veicas Mētrienas lopkopjiem, to centos uzzināt telefon-sarunās ar zemnieku saimniecību īpašniekiem.

“Viss nepieciešamais siena daudzums vēl nav savākts. Šovasar siens ir “jāzog” no nelabvēlīgajiem laika apstākļiem. Bieži ir tā, ka no rīta sienu savālo, bet pēcpusdienā lietus klāt. Laiks un pūles vējā. Bet cenšamies. Laika vērotāji sola, ka pēc 27. jūlija tas uzlabosies. Vēl vajadzētu vismaz divas kravas. Sienu presējam. Par zāli šogad sūdzēties nevar. Tā ir skaista,” stāsta piemājas saimniecības „Pīlādži” saimniece **Laima Tumanova**.

Arī zemnieku saimniecībā “Muižnieki” siens vēl jāvāc. “Vairāk par pusi jau esam savākuši”,

L. Tumanova siena pļavas.

stāsta **Skaidrīte Putna**, “nav jau labi, zāle pār-augs, nebūs tik vērtīga. Atceros, ka kolhoza laikos sienu vāca pat vēlā septembrī, no pļavas pa taisno brauca uz siena šķūni. Uzlīst katru dienu, nav nozīmes pļaut, jo zini, ka rīt atkal līs. Bet cerēsim, ka būs labi. Bērni ir mājās, ir gatavi

jebkurā brīdī doties siena pļavā”.

“Siens ir savākts, tikai vēl viss nav nogādāts zem jumta”, stāsta piemājas saimniecības „Liepsalas” īpašniece **Inese Podiņa**, “katru gadu atjaunojam zālāju, sēklas iepērkot no zemnieku saimniecības “Vikšņi”. Ganībām un siena pļaujai ir atvēlēti 22,5 ha. Siena pietiks, jo arī pļaujam atālu un liekam ruļļos. Esam sagādājuši gan skābsienu, gan skābbarību”.

Savukārt zemnieku saimniecības „Dūki” īpašnieks **Jānis Pastars** pastāstīja, ka viss siens savākts un novietots siena šķūnī. Ir tik daudz, ka pāri paliks. “Nācās gan vākt ar “ķeršanu”, lietus lija bieži. Ir gan ruloni, gan presētās ķirpas, gan zaļie ruļļi”.

Siena vācējus aptaujāja **Solvita Stulpiņa,
Valdas Otvares foto**

VIESOJAMIES

Sakoptie „Kārkliņi”

Lauku sēta „Kārkliņi” celta pagājušā gadsimta trīsdesmitajos gados skaista meža ielokā, ko vietējie iedzīvotāji sauc par Jaunāres siliņu. Pirmās neatkarīgās Latvijas gados to apdzīvoja pagasta skrīvera Voldemāra Kārkliņa ģimene. Tagadējais īpašnieks Jānis Kārkliņš ir Voldemāra mazdēls. Mainoties īpašniekiem un ēkas apdzīvotājiem, tās apkārtnē bija kļuvusi ļoti nepievilcīga: piegružota, ieaugusi nezālēs. Stāvoklis mainījās gadu atpakaļ, kad par mājas īrnieci kļuva Zigrīda Grigore. Ar milzīgu darbu un apbrīnojamo centību „Kārkliņu” pagalmā un tuvākā apkārtnē izkopta par ziedošu dārzu. Puķu stādījumi visapkārt dzīvojamai ēkai, trijās pusēs šķūnīm un pie pagraba. Visu to paveikusi viena sieviete ar paprāvu gadu nastu uz pleciem. Viņas veikums ir lielas atzinības vērts.

**Ilmārs Grudulis,
V. Otvares foto**

Z. Grigore mājas pagalmā.

Puķu dārzs.

*Tev šajā dienā saldu sapni izsapņot!
Tev šajā stundā senu sapni piepildīt!
Tev šajā brīdī skaistu domu iemantot!*
(I. Bejere)

Sveicam jubilārus augustā!

Nadīnei Jefimovai	20.08.	18
Madarai Rimeičei	30.08.	18
Olītai Šķēlei	30.08.	18
Ievai Jermacānei	31.08.	20
Olgai Zepai	03.08.	25
Agrim Odumiņam	20.08.	25
Irēnai Matisovai	12.08.	30
Jānim Elksnītim	04.08.	35
Pēterim Prohorovam	01.08.	55
Vijai Jeremejevai	03.08.	60
Inārai Mālniecei	29.08.	65
Austrai Gailei	08.08.	70
Jevgēnijai Kaufeldei	17.08.	70
Marenai Karpovai	12.08.	80

*Vienkārši būt, bez nopelniem,
Ko darbā vai sasniegumos gūt.
Būt, kā rasai, kas saulē atmirz
Kā dārgakmens un ātri žūst.
Būt kā upei augstu kalnos,
Kas pārgāzēs traucoties plūst.
Būt, baudīt vēju, lietu un sauli...
Un savu – kaut mazo pasauli.*

Mīļi sveicam mūsu **Jogitu** skaistajā
dzimšanas dienā!

Mamma, tētis un brāļi

*Ievij savas dzīves prieku
Saulēs pavedienā,
Lai ar viņas pieskārienu
Vari starot dienā.*

Sveicam **Inesi Podiņu**
dzimšanas dienā!

Tatjana Mūrmane un
Teresija Timofejeva

*Varavīksnes košās krāsas
Šodien katrā sirdī mīt,
Jo pie mums tu atnākusi
Esi, mazā dvēselīt!*

*Atnākusi, iesējusi
Cerību, kam lielai augt,
Ka tu mūsu vidū spēsi,
Tā kā varens ozols plaukt.
Darot gaišas mūsu dienas,
Visu saviem smaidiem vīt,
Augot lielākam, bez ēnām,
Lai tavš ceļš ir, mazulīt!*

Sveicam **Anitu Hairuļinu** un
Māri Kaminski ar dēliņa Sanda
piedzimšanu!

Lai bērniņu mīl uz zemes un sargā no
debesīm!

Mētrienas pagasta pārvalde

*Ir mūža gaitās
Izturība gūta,
Arvien vēl sīkstam būt
Kā zaļam kadiķim.
Un vējiem neatļaut
Līdz zemei sevi noliekt,
Būt dzīves kustībā
Līdz vēlam saulrietam.*

Lai veselība, izturība, dzīvotprieks un daudz
baltu dieniņu **Jānim Zvejsalniekam**
80 gadu jubilejā!

Pensionāru padome

*Ja kļūst skumji, uz sien mezglu
Saulēs stara galā
Un, ja nelīdz, zīmē zvaigzni
Zilā jūras malā,*

*Bet, ja auksti, paņem liesmu,
Iededz pļavā zaļā
Saķer visus siltos vējus
Un tad palaid vaļā,*

*Lai ir jautri, paņem smaidu,
Iepin vārdā garā,
Tad Tev katrs dzīves brīdis
Būs uz zaļā zara!*

Visa laba vēlējumi
Inesei Podiņai jubilejā!

Mētrienas pagasta pārvalde

Iesaistīsimies akcijā!

eleco

No 7. jūlija
līdz 31. augustam
visā Latvijā
norisināsies ak-

cija „Jaunieši – zaļākai Latvijai”. Tās rīkotāji
„Eleco” un „Latvijas Zaļais rīkotājs” aicina
skolēnus un studentus nopelnīt naudiņu.

Nav noslēpums, ka katrā sētā, mājā
atradīsies kādas nolietotas elektropreces,
tikai tās jāapzina un jāsavāc vienuviet, lai
nogādātu uz norādīto vietu. Akcijas rīkotāji
aicina vākt arī metāllūžņus, PET pudeles,
makulatūru. Ejot ogās un sēņojot, skatam
atklājas šausminošas ainas. Pudele pudeles
galā. Neizmetīsim izdertās pudeles mežā,
ceļmalā vai grāvmalē. Rūpēsimies par tīru
Mētrieni! Jauniešiem šī nodarbe aizpildīs
brīvo laiku un tiks sakopta mūsu apkārtnē.

Mētrienieši savu aktivitāti jau pierādīja
iepriekš organizētajās akcijās.

Sīkāka informācija atrodama „Eleco”
mājas lapā www.eleco.lv vai piezvanot uz
bezmaksas tālruni 80000515.

Eleonora Rimša

LĪDZJŪTĪBAS

*Mīļš cilvēks aizgājis uz
klusēšanas pusi,
Vien paliek atmiņas
Ar mīlestības vārdiem.*

/J. Rūsiņš/

2009. gada 22. jūnijā 64 gadu vecumā
mirusi **Janīna Cielava**.

Lai vieglas smiltis aizgājējam un patiesā
līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

*Smelgs lakstīgala,
Un dzeguze sauks,
Rīta gavīles atskanēs birzī,
Tikai Tevi šī dziesma vairs neatsauks...*
/V. Plūdons/

Mūsu visdziļākā līdzjūtība **Artim Prikņam**,
māti zemes klēpī guldot.

Tatjana Mūrmane un
Teresa Timofejeva

*Mums zināms
ir tāds neliels vārdiņš – turies!
Ko saka tad, kad lieki citi vārdi.
Kad ceļā pēkšņi uznākusi tumsa,
Uz pagātni ir aizcirtušies vārdi.*

Skumju brīdī esam kopā ar
Mirdzu Kozlovu, brāļi mūžībā pavadot.

Mētrienas pensionāru padome un
vecākās paaudzes pašdarbnieki